

לראות את היופי

אהרון שלום חבר

עֲלֵה צֶמַח וְנִמְתַּח לַמֶּרְחֵב
פָּרַח פָּרַח וְנִשְׂאוּ נִחוּחָיו
עֵץ לְכֹלֵב וְנִתַּן פְּרוּחָיו
לְנֶעֱר שְׂצַחֵק וְדַבֵּר וְכַתֵּב.

אֵת עֵינַי לֹא יוֹכְלוּ לְצַעֵף
לֹא עֵשֶׂן הָעוֹלָה מִיַּעַר בּוֹעֵר
לֹא דְמָעוֹת הַיִּזְדוּדוֹת עָלַי קָבֵר
כִּי הַיְפִי הָיָה, זֹאת רְאִיתִי.

אֵל תִּאֲמְרוּ שְׁנִשֵּׁר הָעֲלֵה
שְׁנַבֵּל הַפָּרַח וְנִשְׂרַף הָעֵץ
וּמַת הַנֶּעֱר, וְנִקְבֵר וְאָבֵד.
אֲמַת הוּא, אֵין בְּחֹשׁ.

אֵךְ אֲמַת אַחֲרַת רְאִיתִי.

עֲלֵה צֶמַח, פָּרַח פָּרַח
עֵץ לְכֹלֵב וְנֶעֱר צַחֵק.
הָיָה הוּא הַיְפִי, טוֹב וּמְתוֹק.
הָיָה הוּא, אֵין בְּחֹשׁ.